

mene i Hamborg. Ja, den Sikkerhed bestod i, at Banken fik et Tab paa de paa-gældende Virksomheder paa 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Det er det, som er Forholdet i denne Sag. Det var en vild Opskrivning, bygget paa et aldeles løst Grundlag. Og jeg mener, at selv om man ikke skal stille urimelige Fordringer til Bankinspektionen, maa man i en Sag som denne, hvor Bankinspektøren er advaret, hvor der foreligger en Opskrivning for Selskaber, der kører med et dundrende Underskud, være agtpaaagivende og undersøge og faa en Dokumentation af en saadan Opskrivnings Rigtighed. Jeg tillader mig derfor at kalde dette baade letsindigt og uforsvarligt. Men paa dette Grundlag, paa Grundlag af denne Opskrivning kunde Bankinspektøren bortse fra de tre Selskabers Gæld, en Gæld paa 2,3 Mill. Kr.

Resultatet af den Undersøgelse, som blev foretaget, blev jo en Skrivelse af 22. December 1923 sendt til Formanden for Bankens Repræsentantskab. Dér fik den Lov til at ligge til Slutningen af Marts, da Bankdirektøren henvendte sig til Bankinspektøren og bad om at faa den store Afskrivning nedskrevet, fordi det var vanskeligt at faa Balance paa Bankens Regnskab. Der blev sendt en Fuldmægtig derover, som i øvrigt ikke havde haft med Sagen at gøre tidligere, og paa Grundlag af en fornyet Gennemgang naaede Bankdirektør Brorsen at faa nedsat Afskrivningen fra 761 000 Kr. til 704 000 Kr. Men trods denne Nedskrivning kneb det alligevel med at faa Balance paa Regnskabet. Hvorledes klarede saa Bankdirektør Brorsen denne Vanskelighed? Han fik arrangeret den Indbetaling, som den højtærede Minister nævnte før, Indbetalingen af 60 000 Kr., et fuldstændig fingeret Beløb. Beløbet blev ikke indbetalt. Det blev godskrevet paa Bankens Regnskab, og der blev samtidig givet et rentefrit Laan til Fyens Fløde-Export, et Laan, som Bankdirektør Brorsen skulde garantere for med 10 000 Kr., og et Tilgodehavende i Fyens Fløde-Export paa 10 000 Kr. skulde ligeledes stilles i Pant. Ingen af disse Dele fandt Sted, thi Bankdirektør Brorsen skyldte jo i Forvejen flere Hundrede Tusinde Kroner, og Fyens Fløde-Export skyldte Millionbeløb til Banken.

Det var en saadan Manipulation, som fandt Sted for at skaffe Balance paa Faaborg-Bankens Regnskab med Sanktion af Bankinspektøren igennem Telefonen, uden at han selv rejste derover eller

nærmere erkyndigede sig om Rigtigheden af disse Forhold. Paa den Maade naaede man at faa et Overskud i Banken paa 72 000 Kr. Det var helt igennem et urigtigt Regnskab, men det var godkendt af Bankinspektør Hald. Jeg spørger derfor, om en saadan Mand kan fortsætte som Bankinspektør.

Der havde, som jeg allerede nævnte, været Advarsler nok. Politimesteren advarede paa ny, han henviser til en Købmand Steinfeld, som tidligere har været Leder af Fløde-Exporten og er kendt med de forskellige Transaktioner. Men hvad svarer Bankinspektør Hald til en saadan fornyet Henvendelse fra Politimesteren? Han svarer, at Banken, som han skal kontrolere, har givet alle de Oplysninger, man har ønsket, og at man ikke kan betragte Købmand Steinfeld som uholdet. Maa jeg spørge: Var da Bankdirektør Brorsen en uholdet Mand i denne Forbindelse efter de Advarsler, der var givet overfor ham, efter den Paa-stand, som Politimesteren havde fremsat om, at det var en Mand, der brugte flere Penge, end han tjente, en Mand, der vilde føre Banktilsynet bag Lyset, en Mand, som han mistænkte for uredelig Benyttelse af Bankens Midler? Denne „uholdede“ Mands Vidnesbyrd var det, Bankinspektøren byggede sin Undersøgelse paa!

Og hvorledes gik det med Overholdelsen af Banklovens almindelige Bestemmelser? Det var jo ikke vanskeligt at konstatere, at der herskede grov Uorden i Banken, det var ikke vanskeligt at konstatere, at der manglede Skylddokumenter for en Række betydelige Laan paa flere Hundrede Tusinde Kroner, det var ikke vanskeligt at konstatere, at der manglede bankmæssig Sikkerhed, at der ikke var beregnet almindelige Renter, og at der ingen Til-ladelse var givet fra Bestyrelsen til Direktøren til Optagelse af de store Laan, som der tillige savnedes Sikkerhed for. Det, som kendetegnede denne Banks Virksomhed, var Mangel paa Skylddokumenter og Overflod af fingerede Laan uden Sikkerhed.

Opdagede saa Banktilsynet intet af dette? Jo, det opdagede noget af det. Men naar, som det allerede er oplyst, Banktilsynet gaar ind paa at opskrive Aktier, som er i Handelen til 5 pCt., til 40 pCt., saa vil jeg sige, at den Slags Ting, som vi her har været Vidne til, er et Vidnesbyrd om, at en Bankinspektion af den Art er meget værre end intet. Skal vi kun have et saadant Tilsyn, tror jeg, det var bedst, vi